

Trollet med den gula kepsen, att delas ut till eleverna innan Stökobök.

Snart kommer Maja och jag till dig för att spela Trollet med den gula kepsen och nu vill jag berätta lite grand om vad du ska se och hur jag har tänkt när jag började fundera på föreställningen.

Föreställningen grundar sig på en radiofigur som jag kom på 1987, Trollet med den gula kepsen. Jag ville ha en figur som kunde göra vadsomhelst utan att göra illa sig, vara påhittig, snäll och leva ett gott liv tillsammans med sina vänner. Det var då jag kom på Trollet och för att han säkert ska vara ett snällt troll så fick han en gul keps på huvudet. På den tiden visste väldigt få vad en keps var förnågonting, ingen hade keps då.

Så länge sedan var det alltså, om dina föräldrar är 35-45 år gamla så har dom kanske lyssnat på Trollet när dom var barn. Fråga dom och om dom vet vad Älgen sa när han skulle säga smörgås* så har dom säkert lyssnat på Trollet.

Men nu ska du få träffa Trollet tillsammans med sina vänner på riktigt!

När jag bestämde mig för att spela Trollet så hade jag några krav på hur allt skulle se ut. Scenografin skulle vara "på riktigt", köket där Trollet bor skulle vara ett riktigt kök, med en riktig spis, dörr, fönster och säng. När publiken såg köket skulle det kännas verkligt, dom skulle se att Trollet verkligen bor där. Så på nyåret 2012 började jag snickra på skärmarna som skulle bli väggar, jag fick ett litet fönster av en granne och hittade en liten järnspis på Internet. Min gode vän Richard Svensson satte igång med Trollets svans och näsa, jag sydde hans byxor och Tina hans keps som Richard färgade gul. Samtidigt satt Anna och gjorde dockorna; Skatan, Älgen och Råttan. Dom skulle se ut som verkliga djur, jag vill ha en riktig scenografi med riktiga djur. Hon gjorde som jag ville och efter en dryg månads jobb blev dom perfekta. Anna o jag satte upp scenografin och vi provade vad dockorna kunde göra i den, lek och allvar blandades och jag kände mig trygg över att allt var ok.

Scenografin och dockorna var klara, det här blir en riktig teaterföreställning, tänkte jag, med scen, ridå och sittplatser för publiken. Jag tog nu semester från Trollet och försökte tänka på annat.

När sommaren var slut så började det allra sista förberedelserna inför repetitionsstarten. Richard kom in och målade och tapetserade köket.

Köket skulle patineras (man målar lite försiktigt på väggarna så att det ser slitet och lite sotigt ut, Trollet har ju bott där länge) sätta upp dom små strålkastarna jag köpte i Gävle, köpa tyg till att göra inteckningar (svarta tyger på sidorna av scenen, du får se dom sen) Göra en ny svans till Trollet, den första gick sönder och det får ju inte hända. Ibland satte jag mig framför scenen och försökte känna in om det jag såg kunde vara på riktigt. Efter ett tag så kom jag på att "lite mer färg där" skulle vara bra o så tog jag fram färgburken och målade dit en liten fläck.

Så kom Maja och vi började repetera, vi provade och lekte ett par dagar tills vi satte oss ner och skrev ner manuset. Eftersom jag hade all text i huvudet så var det svårt för henne att se vad jag hade tänkt mig så vi skrev ner allt. Vi arbetade med texten, dockspelet och tempot.

Vi vill ha texten så nära radiotrollet som möjligt för att få den rätta känslan i Trollets värld. En varm, nära gemenskap behöver inte så mycket ord, mycket av vårt jobb är att förmedla känslan av vänskap. Dockspelet jobbade vi mycket med för att få Trollets vänner att röra sig som dom djur dom är.

Tempot är lugnt och stilla, vi tror att det är bra för oss människor emellanåt att bara sitta stilla o känna in vad som händer. Så fortsatte vi att peta i det vi redan hade bestämt, det är så med teater.

Man ändrar hela tiden för man vill att det ska bli så bra som möjligt. Även efter vi haft premiär ändrar vi småsaker. Ett exempel; När Råttan äter ost så pratar hon med Trollet, efter 12 föreställningar kom vi på att hon naturligtvis ska låta som om hon har ost i munnen. Lyssna får du höra. Såna små saker kommer man på efterhand. Men det är det som gör mitt jobb så roligt och utmanande. Jag lär mig hela tiden nya saker och försöker hitta på teater som jag vill se själv.

Trollet med den gula kepsen är en föreställning som jag verkligen vill se.

Vi syns!

Teater Allena, Lasse Åkerlund som bor i Karlskrona

Richard Svensson bor i Bräkne-Hoby

Maja Wreiding bor i Järvsö

Anna Thoren-Mörnerud bor på Öland

Tina Ovander bor i Karlskrona

* Älgen kan inte säga smörgås, han säger MÖBÖK.